

flere andre Punkter. Hvad imidlertid det nærmeste Formaal angaar, nemlig dette, at bringe det dertil, at dette Ministerium maatte gaa bort, og at der blev dannet et Ministerium, hvori de andre Samfundslag vare repræsenterede, da samstemme de meget godt dertil, og dette anser jeg for at have saa stor Betydning, at det er fuldkommen tilstrækkeligt til at styrke denne Forbindelse i nogen Tid. Naar det saa maatte lykkes at faae dette gennemført, ja, saa tror jeg rigtignok, at den ærede Ordfører ikke længer vil gaa med; men jeg tror ogsaa at kunne sige til, at han saa er overflødig.

Formanden: Jeg undlader ikke at meddele, at der er indtegnet 9 Talere. Jeg vilde imidlertid nødig anfætte et nyt Møde til Fortsættelse af disse Forhandlinger, og jeg vil derfor bede de følgende ærede Talere om at rette deres Foredrag efter Opfyldelsen af dette Ønske, som jeg antager deles af Thinget.

Winther: Jeg frasalder Ordet.

Octavius Hansen: Efter den høitærede Formands Opfordring skal jeg fatte mig i Korthed. Jeg beklager ligesom flere andre Talere, at denne Diskussion har antaget saadanne Dimensioner, og at man er kommen ind paa Ting, som man vistnok ikke har tilsigtet, og som der heller ingen Nødvendighed er for at gaa ind paa. Der er navnlig en Ting, som har været drøftet her, og som jeg for mit Vedkommende meget nødig vil gaa ind paa, idet jeg ikke ser nogen Anledning dertil, og det er det ærede Flertals hele Færd i Nutid og Fortid. Det forekommer mig ikke, at dette Spørgsmaal foreligger, eller at Taleren her er om, hvorvidt Flertallet har gjort Ret eller ikke i, hvad det tidligere har gjort; men Taleren er ubesluttende om, hvorvidt den Maade, hvorpaa det høie Ministerium har meddelt Svaret paa Adressen, kan billiges eller ikke. Yderligere er der heller ikke Tale om det Juridiske eller det Formelle ved Spørgsmaalet. Se vi Spørgsmaalet rent formelt, saa er jeg enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Wille), som hævdede, at med Hensyn til det Formelle er der ikke det Allermindste at sige derimod, der er heller ikke Tale om, at det, der foreligger, er Noget, der strider imod Grundloven eller mod Lovene overhovedet, men simpelthen et politisk Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet, om man billiger eller ikke billiger, at den kongelige Haandskrivelse er bleven offentliggjort paa den Maade, som slet er. Jeg for mit Vedkommende finder, at en saadan Offentliggørelse ikke kan billiges, og jeg har væsentlig to Grunde herfor. For det Første mener jeg, at den i alderhøieste Grad egner sig til at bringe Forvirring i Folkets Begreber om Kongens Ansvarsfrihed og hans Forhold til sit Ministerium, og for det An-

det finder jeg, at den er vel egnet til at gjøre det, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds igaar beklagede sig over var slet i tidligere Tider lige over for ham, nemlig at kaste et Uloyalitetens Skjær over Oppositionen, og da jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds i, at dette er Noget, som man ikke har Lov til at gjøre i en politisk Kamp, vil jeg af disse to anførte Grunde, uden at spørge, om jeg gaar med den ene eller den anden Side, være med til at udtale min Misbilligelse af den Maade, hvorpaa den kongelige Haandskrivelse er bleven offentliggjort. Og da maag jeg, som tidligere bemærket, da der foreligger et Forslag til en Dagsorden, som udtaler en saadan Misbilligelse, stemme for den, uden at jeg derved vil have min Stilling præjudiceret hverten til den ene eller den anden Side. Der foreligger nu en anden Dagsorden, der siger, at Folkethinget ikke ønsker at udtale sig om Offentliggørelsen af den kongelige Haandskrivelse. Naaget jeg herved og navnlig i Genhold til de Ytringer, hvormed denne Dagsorden blev indbragt af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgfreds (Sagd), ser, at det udtales som en almindelig Opfattelse af Thingets Medlemmer, ikke alene de tidligere Forslagsstillere og den Side af Thinget, for hvilken de nærmest have taget Ordet, men ogsaa i al Almindelighed af det erkendes, at Thinget ikke billiger den Maade, hvorpaa den kongelige Haandskrivelse er fremkommen — naaget den altsaa i Genhold hertil kunde være Anledning for mig til at indskrænke mig til at stemme for denne Dagsorden, kan jeg dog efter Alt, hvad der er fremkommet, og navnlig efter den Maade, hvorpaa dette Skridt er blevet forparet af Regeringens Meningsfæller her i Salen, ikke andet end finde det rigtigt, at der nedlægges en Protest fra Folkethingets Side, en Erklæring om, at man ønsker, at en saadan politisk Strid ikke skal føres ved Hjælp af kongelige Haandskrivelser. Men dertil er denne sidste Dagsorden ikke tilstrækkelig.

Sjørring: Jeg undervurderer ingen Lunde den Side ved det foreliggende Spørgsmaal, som jeg vil kalde den mere theoretiske, den, hvor det dreier sig om den rigtige Opfattelse af de konstitutionelle Grundsætninger om Kongens Ansvarsfrihed m. m., og jeg har i saa Henseende med stor Tilfredshed fulgt vor Ordførers Udvikling. Men jeg vil tilføje, at jeg for mit Vedkommende lægger Hovedvægten paa den anden Side, som jeg vil kalde den mere praktiske, den Maade nemlig, hvorpaa den kongelige Haandskrivelse kan og vil blive benyttet omkring i Folket. Jeg forudsætter som en Mulighed, at der i Aarets Løb kan blive afholdt en Række af Valgmøder og andre lignende politiske Møder, og fremdeles at der vil optræde Adskillige, der ville være Opponentter mod Ministeriet, hvilket er en aldeles lov-